

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 9. S. Nili extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

rum peregrinantes diverterent. Tan-
dem Ecclesiam ornatissimam etiam Con-
stantinopoli (*) ædificari suis sumptibus
jussit. Fama tantæ pietatis illecti pleri-
que peregrini ex Italia & Gallia, qui Je-
rosolymam commeabant, relicto consue-
to itinere maritimo per Hungariam viam
ingressi sunt. Rex Stephanus cunctos
ut fratres dilectos excipiens donis & be-
neficiis cumulabat. Hinc tanta bene-
volentia plurimos nobiles & ignobiles
ad hanc peregrinationem suscipiendam
invitavit.

§. IX.

S. Nili extrema.

In Italia S. Nilus Stephanum amiserat,
carissimum Discipulum, quo tanquam
exemplari & instrumento, ut ita dicam,
ad alios corrigendos utebatur. Nam si
forte, S. Nilo in Ecclesia ad populum
dicente, quisquam somno victus sterte-
bat, *sine dubio*, ajebat Nilus, *tam validos*
ronchos Stephanus ducit, eumque ex Ec-
clesia exire jubebat. Sape eum seden-
tem ad mensam abigebat, quasi incon-
dite voraret. Denique Stephanum ca-
stigabat, quotiescunque delinquebant
alii

(*) Ex hoc loco contra Protestantes eruitur,
concordiam & communionem inter utramque
Ecclesiam Latinam & Græcam perdurasse,

Sæculum XI.
A.C. 1002.

Glab. l. III.

c. I.

vit. p. 159.

Sæculum XI. alii, ut eos doceret, & hujus patientiam
A.C. 1002. probaret. Ipsi ergo mortem tenerri-
 mo affectu dolens Nilus, tumulum, qui
 duos caperet, præparari jussit, quo & ipse,
 ubi decessisset, inferretur. Sed Princeps
 Cajetanus, vir piissimus, & merita S. Ni-
 li maximi faciens, ubi causam duplicis
 sepulchri comperit, ad circumstantes
 ait: *Absit, ut si Sanctus Senex moriatur,*
ejus corpus ibi relinquam. Sed in civi-
tatem meam transferam, cui præsidium
sit & tutela. Cum hæc verba ad S. Ni-
 lum fuissent delata, constituit sedem
 mutare, & se conferre in locum, in quo
 omnibus ignotus viveret. Morte enim
 miserrima extinguere potius cupiebat,
 quam ab ullo mortalium Sanctus haberi.
 Quin iracundus & furiosus videri vole-
 bat, usque adeo, ut non nunquam non
 intelligentes falleret, & scandalo esset.
 Ergo monasterium Serperitanum relictu-
 rus, in quo annis ferme decem versatus
 fuerat, vix equum conscendere valens,
 quippe decrepita senectute debilitaba-
 tur, Romam versus iter instituit. Fra-
 tribus abitu ejus lugentibus ait: *Vado*
ut Monasterium præparem, in quo omnes
filios meos dispersos colligam.

Ita pervenit Tusculum, duodecimo
 ab urbe lapide, seu quatuor leucis, situm;
 prope modicum Græcorum Monaste-
 rium, quod a S. Agatha dicebatur. Hunc
 locum;

locum, ultimum sibi in vita tabernacu-
 lum, elegit Nilus, nec ulla ratione am-
 pliùs a proposito dimoveri se passus est
 sive a fratribus, qui ipsum secuti fuerant,
 sive ab Optimatibus Romanis, eum in-
 visentibus, & obtestantibus, ut Romam
 saltem amore Apostolorum intraret.
 Nam ei familiare erat dicere: *Non sum
 dignus vel nominare SS. Apostolos. Sed
 qui fidem, licet modicam, habet, hic quo-
 que SS. Apostolos venerari potest. Hic
 nullum mihi nisi mortis obeundæ nego-
 tium.* Gregorius Tusculi Comes, tyran-
 nide & multis injuste actis notissimus,
 cetera vir ingenii & iudicii vi pollens,
 S. Nilum adiit, atque ad ejus pedes pro-
 stratus, inquit: *Peccata mea maxima in-
 dignum me efficiunt, ut tantum Dei Ser-
 vum sub tectum meum recipiam; quia ta-
 men exemplum Magistri tui secutus ad me
 peccatorem, relictis justis, divertisti, en-
 domum meam, en civitatem & totam re-
 gionem, bis, ut lubet, utere.* Cum S. Ni-
 lus locum petiisset, in quo ab omni hu-
 mano strepitu remotus orationi vacare
 posset, lætus Gregorius concessit, quod
 exoptabat, videlicet angulum in ruderibus
 cujusdam prædii Ciceronis, quod
Grotta ferrata dicebatur.

Sæculum XI.
A.C.1002.*vid. Kircheri
Lat. p. 57.*

At Fratres, qui in monasterio Serpe-
 ritano remanserant, cum post duorum
 mensium spatium comperissent, Nilum
 Patrem

Sæculum XI. Patrem ad se non amplius rediturum,
A.C. 1002. acceptis palliolis suis, ovinis pellibus, &
 reliqua paupere supellectile ad locum
 novo monasterio condendo designatum
 nempe ad *Grottam ferratam* se contule-
 runt. Quod ubi S. Nilo nunciatum, in
 spiritu exultans misit, qui suo nomine
 dicerent: *Satis est, fratres mei, quod*

S. Nilus mo- *amore mei usque ad illum locum venire*
 riens. *non estis gravati. Manete ibi, usque dum*
ad vos perrexero. Jamque ad *Grottam*
ferratam, a S. Agatha, ubi ipse degebat,
 tertio lapide positam, pedibus iter face-
 re parabat, cum subito vitæ suæ finem
 imminere sensit. Ergo fratres, qui apud
 ipsum erant, & Paulum, cui jam diu Præ-
 positi munus destinabatur, convocat,
 suos eis distribuit centones, nihil enim
 aliud habebat, & rogat, ut Sancta My-
 steria sibi præberi curarent. Tum ait:
 obsecro, cum mortuus fuero, corpus
 meum statim injecta terra condite. In
 nulla Ecclesia me sepelite, nec supra lo-
 cum sepulchri vel fornicem, vel quod-
 cumque aliud ornamentum ponite. Cun-
 ctis deinde Benedictionem impertitus, in
 lectulo suo membra extendit, & toto bi-
 duo nec locutus est, nec oculos aperuit,
 sed orare videbatur, nam labia moveban-
 tur, & dextra signum Crucis formabat.

Cum Gregorio Comiti fuisset indi-
 catum, S. Virum cum morte luctari, ad-
 vola-

volavit cum Michaelē excellentissimo Medico, & jacentem amplexus lacrymis fluentibus, Pater mi, agebat, Pater mi! cur me tam cito deseris: nempe peccata mea horres. Tum manus exosculans addebat: jam me manus tuas osculantem non amplius, ut solebas, repellis dicens: non sum Episcopus, nec Presbyter, nec Diaconus, sed monachus græculus. Hæc dicens Gregorius tantam lacrymarum vim fundebat, ut eum adstantium nemo siccis oculis aspicere posset. Medicus meantis sanguinis mensuram apprehensa S. Senis dextra explorans affirmabat, nec febris, nec ullum instantis mortis vestigium sibi liquere.

Tandem omnibus recedentibus, quia tempus monebat, cantandas esse Vesperas, Fratres Sanctum Virum in Ecclesiam deferre statuerunt. Nam Festum S. Joannis Evangelistæ aderat, quod Græci vigesima sexta Septembris celebrant, & non nesciebant, quam devote Sanctorum Festa colere solitus fuisset & sæpe dicere, monachum in Ecclesia mori decere. Itaque illuc transfertur; tumque officio Vespertino completo & sole jam merso Vir Sanctus expiravit. Monachi tota nocte cantando Psalmos & preces funebres consumpta, ubi illuxit, lectulum unacum corpore cum cereis & incenso ad illum locum, in quo a ceteris

Sæculum XI.
A.C. 1002.

Hist. Eccles. Tom. XIV.

C

fra-

p. 168.

Sæculum XI. fratribus expectabatur, nempe Grottam
A.C. 1002. ferratam, deferunt. Utraque monacho-
 rum caterva sibi in via occurrente auctus
 est dolor. Gregorius quoque Comes mœ-
 rens, & regionis illius confluentes inco-
 læ pompam funebrem claudebant. Ex-
 inde tota illa Congregatio Abbasque
 Paulus apud S. Nili tumultum sedem fi-
 xerunt, manibus suis laborantes, & non
 sine sudore pane suo vescentes, quia ille
 locus alimenta nulla præbebat. Brevi
 tamen temporis spatio celebre Monaste-
 rium ibi conditum. Ecclesia S. Nili me-
 moriam ipsa obitus die colit, vitam ve-
 ro ejus aliquis Discipulorum græco ser-
 mone & bona fide scripsit.

Mart. Rom.
26. Sept.

§. X.

Concilium Romanum.

tom. 9. Conc.
p. 1246.

Sub finem anni millesimi secundi, nem-
 pe tertia Decembris, Indictione pri-
 ma, cum Silvester II. Papa Romæ Syno-
 dum in Palatio Lateranensi convocasset,
 Petrus Scriniarius dixit: *Domine Papa!*
hic Abbas tuus S. Petri prope Perusium
queritur, quod Conon, Episcopus Perusi-
nus ipsum armata suorum satellitum manu
sub Altare monasterii tui confugientem
abstrahi, atque ex Ecclesia & domo expelli,
omniaque ad monachorum usus ibi servata
diripi jusserit. Conon Episcopus respon-
dit: Facile demonstrare possum, nec mea
volun-